

Tiistai 23. lokakuuta 2012

78. kehottaa komissiota luomaan yhdessä matkustajien etujärjestöjen, liikenteenharjoittajien ja liikennealan sidosryhmien edustajien kanssa uusia viestintämalleja, jotta voidaan edistää intermodaalisuuden periaatetta käytännössä;
79. kehottaa jäsenvaltioita pidättymään mahdollisimman pitkälti poikkeuslupien käytöstä rautatie- ja linja-autoliikenteestä annetun asetuksen soveltamisessa, jotta voidaan helpottaa intermodaalista matkustusta matkustajien oikeuksien osalta;
80. korostaa, että intermodaalisuutta olisi helpotettava mahdollistamalla polkupyörien, pyörätuolien ja lastenvaunujen kuljettaminen kaikissa liikennevälineissä, myös rajat ylittävissä ja pitkän matkan yhteyksissä sekä suurnopeusjunissa;
81. kehottaa komissiota luomaan ryhmän intermodaalisuuden sidosryhmille tarjoamaan neuvontapalveluja sääntelyn soveltamisessa esiin nouseviin kysymyksiin;
82. kehottaa liikennealaa luomaan selkeän ja kaikille sopivaan tietotekniikkaan perustuvan järjestelmän suorien lippujen (yksi matkustussopimus kattaa useita osuuksia samassa liikennemuodossa) ja yhdistelmälippujen (kuljetussopimus tehdään intermodaaliseen matkustusketjuun) tarjoamiseksi älykortteja painottaen; viittaa tässä yhteydessä rautatieliikenneasetukseen, jonka mukaisesti tietokonepohjaiset matkatieto- ja matkavarausjärjestelmät on mukautettava yhteisiin vaatimuksiin, jotta voidaan tarjota EU:n laajuisesti tarkkoja matkatietoja ja lipunmyyntipalveluja;
83. kehottaa painokkaasti komissiota jatkamaan ponnistelujaan eurooppalaisen multimodaalisen reittisuunnittelusovelluksen kehittämiseksi, koska sellainen on tärkeä tekijä älykkäiden liikennejärjestelmien käynnistämiseksi, jotta matkustajille voidaan tarjota koko matkaa koskevat tiedot esimerkiksi matkan kustannuksista ja kestosta, ja kehottaa jäsenvaltioita yhdessä komission kanssa poistamaan julkisten liikennetietojen saatavuudessa ja tiedonsiirrossa olevat esteet asianmukaisia tietosuojajärjestelyjä noudattaen;

*

* *

84. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tulevaisuus

P7_TA(2012)0386

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tulevaisuutta koskevasta muutossuunnitelmasta (2012/2002(INI))

(2014/C 68 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon "EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma" (COM(2011)0637 – SEC(2011)1172 – SEC(2011)1173),
- ottaa huomioon neuvoston päätelmät aiheesta "EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma" ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Kolmansille maille annettavaa EU:n budjettitukea koskeva uusi lähestymistapa" (COM(2011)0638),

⁽¹⁾ Neuvoston 3166. istunto (Ulkoasiat), Bryssel, 14. toukokuuta 2012.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

- ottaa huomioon neuvoston päätelmät aiheesta "Kolmansille maille annettavaa EU:n budjettitukea koskeva uusi lähestymistapa" ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston päätelmät aiheesta "Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus" ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2011 annetun yhteisen tiedonannon "Ihmisoikeudet ja demokratia keskeisenä osana EU:n ulkoisia toimia – kohti tehokkaampaa lähestymistapaa" (COM(2011)0886),
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2005 annetun neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta: "Eurooppalainen konsensus" ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2005 annetun avun tuloksellisuutta koskevan Pariisin julistuksen, jossa käsitellään omistajuutta, yhdenmukaistamista, yhteensovittamista, tuloksia ja keskinäistä vastuuta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 4. syyskuuta 2008 hyväksytyt Accran toimintaohjelman ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 hyväksytyt kehitystä edistävää tehokasta yhteistyötä koskevan Busanin kumppanuuden ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 28. helmikuuta 2007 annetun komission tiedonannon "Kehitysyhteistyöpolitiikan työntekijöiden jakoa koskevat EU:n menettelysäännöt" (COM(2007)0072),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi yhteisestä finanssitransaktioverojärjestelmästä ja direktiivin 2008/7/EY muuttamisesta (COM(2011)0594),
- ottaa huomioon kaikki kansainvälisen yhteisön Yhdistyneiden kansakuntien ja muiden toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen, joiden jäseniä unioni ja jäsenvaltiot ovat, puitteissa kehitysyhteistyön alalla tekemät sitoumukset,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman "Kehitys kohti vuosittain asetettujen tavoitteiden saavuttamista: syyskuussa 2010 pidettävää YK:n korkean tason kokousta varten valmisteilla oleva väliarviointi" ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetusta asetuksesta (EY) N:o 1905/2006 saaduista kokemuksista ja tulevaisuuden näkymistä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantamisesta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman kehitysmaiden elintarviketurvaa koskevasta poliittisesta toimintakehyksestä ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Neuvoston 3166. istunto (Ulkoasiat), Bryssel, 14. toukokuuta 2012.

⁽²⁾ Neuvoston 3166. istunto (Ulkoasiat), Bryssel, 14. toukokuuta 2012.

⁽³⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf>

⁽⁶⁾ Avun tuloksellisuutta käsittelevän neljännen korkean tason foorumin loppujulkilausuma, Busan, Korean tasavalta, 29. marraskuuta–1. joulukuuta 2011.

⁽⁷⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 48.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0261.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0320.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0410.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman avun tuloksellisuutta käsittelevästä neljännessä korkean tason foorumista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön kehitysapukomitean 24. huhtikuuta 2012 julkaiseman vertaisarvioinnin Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikasta ja -ohjelmista ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman kehitysmaille annettavan EU:n budjetituen tulevaisuudesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 16. helmikuuta 2012 annetun alueiden komitean lausunnon ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A7-0234/2012),
- A. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti köyhyyden vähentäminen, ja lopuksi sen poistaminen, on Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan ensisijainen tavoite;
- B. ottaa huomioon, että komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin allekirjoittama kehityspoliittikkaa koskeva eurooppalainen konsensus kuuluu unionin säännöstöön; muistuttaa tämän asiakirjan merkityksestä ja soveltamisalasta, sillä se muodostaa eurooppalaisen kehityspoliittisen toimintasuunnitelman yhdessä lainsäädännön ja siihen perustuvien suuntaviivojen kanssa;
- C. ottaa huomioon, että vuosi 2015 on vuosituhattavoitteiden toteutumisen määräaika;
- D. katsoo, että muutossuunnitelmalla on annettava vastauksia maailmalle, joka on muuttunut perusteellisesti ja jossa rikkaiden ja köyhien välinen kuilu kasvaa jatkuvasti kaikissa maissa ja erityisesti kehitysmaissa;
- E. ottaa huomioon, että globalisaatio on tärkeä vaurauden lähde erityisesti keskitulotason maissa, mutta katsoo, että se ei ole riittävästi johtanut turvattomuuden ja köyhyyden vähenemiseen, mikä näkyy voimakkaasti nälässä elävien ja aliravittujen määrän absoluuttisena kasvuna maailmassa, myös monissa keskitulotason maissa;
- F. ottaa huomioon, että komission tiedonannossa ihmisoikeudet ja hyvä hallinto nähdään edelleen kehityksen välttämättöminä edellytyksinä; toteaa, että tähän liittyy tarve määrittää kunkin maan tilanteeseen sopivat toimenpiteet ja edellytykset ja että kehitysyhteistyön muoto ja taso on suunniteltava ottaen huomioon kunkin kumppanimaan erityistilanne mukaan lukien sen kyky toteuttaa uudistuksia;
- G. ottaa huomioon, että kehitysyhteistyöhön kuuluu inhimillisen kehityksen edistäminen ja ihmisten kaikenlaisten tarpeiden täyttäminen, myös kulttuuristen tarpeiden;
- H. katsoo, että synergioiden ja strategisen yhteyden vahvistaminen humanitaarisen ja kehitysavun välillä on tarpeen, jotta voidaan kehittää sietokykyä ja panna alulle kestävä kehityksen prosessi epävakaisissa tai siirtymävaiheen maissa, joiden asukkaat ovat köyhimpiä ja haavoittuvimpia;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0460.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/61/46/50155818.pdf>

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0317.

⁽⁴⁾ EUVL C 113, 18.4.2012, s. 52.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

- I. katsoo, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti yksi unionin tavoitteista on edistää kestävää sosiaalista markkinataloutta ja että tämä lähestymistapa soveltuu yhtä lailla kehitysyhteistyöpolitiikkaan ja naapuruuspolitiikkaan;
- J. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti kehitysyhteistyöpolitiikan täytäntöönpanon on oltava johdonmukaista ja että kehitysmaiden talouskasvun edistämistoimenpiteillä on ensisijaisesti torjuttava köyhyyttä ja syrjäytyneisyyttä, erityisesti huolehtimalla koulutuksen ja terveydenhuollon saatavuudesta;
- K. katsoo, että on hylättävä kaikenlaiset pyrkimykset laajentaa julkisen kehitysavun määritelmää kattamaan esimerkiksi komission hiljattain ehdottama koko unionin lähestymistapa ja sen myös ehdottamat julkista kehitysapua täydentävään apuun (ODA+) liittyvät lähestymistavat taikka kehitysapuun kuulumattomat erät, joita ovat muun muassa rahoitusvirrat, sotilasmenot, velkojen anteeksianto ja erityisesti vientiluottovelkojen mitätöinti sekä opiskelijoiden ja pakolaisten hyväksi Euroopassa käytetyt varat;
- L. muistuttaa komission toiveesta lopettaa julkisen kehitysavun antaminen keskitulotason maille muutossuunnitelman mukaisen eriyttämisen puitteissa;
- M. katsoo, että komission ehdottaman muutosohjelman tavoitteena on vahvistaa nykyisen kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutusta, joten Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa sekä muita unionin etuja sen ulkosuhteiden alalla tulee suunnitella johdonmukaisesti unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden kanssa;
- N. katsoo, että kansainvälisen tason päätöksenteossa ja erityisesti G20-maiden ryhmän päätöksenteossa on demokraatiavaje, koska köyhimmät kehitysmaat on jätetty hallinnointirakenteiden ulkopuolelle;
- O. ottaa huomioon komission selvityksen kehitysyhteistyöpolitiikan nykyisistä puutteista (avunantajien työnjaon toimimattomuudesta johtuva avun pirstaleisuus ja päällekkäisyys);
- P. katsoo, että uudessa suunnitelmassa asetetaan rajallinen määrä prioriteetteja, joten se soveltuu paremmin sellaisiin uusiin haasteisiin vastaamiseen kuin talouskriisin, ilmastonmuutoksen, energiaongelmien ja toistuvien elintarvikekriisien vaikutukset;
1. katsoo, että muutossuunnitelma on innovatiivinen, koska siinä suositetaan muun muassa budjettituen käyttämistä, avustusten ja lainojen yhdistelmiä sekä yksityisen sektorin edistämistä; katsoo, että näillä mekanismeilla on ensisijaisesti pyrittävä auttamaan kehitysmaiden kansalaisia pääsemään eroon köyhyydestä ja apuriippuvuudesta sekä levittämään hyvän hallintotavan periaatteita hallinnossa yleensä ja verohallinnossa;
2. pitää myönteisenä, että neuvosto on ottanut huomioon 14. toukokuuta 2012 antamissaan päätelmissä EU:n kehitysyhteistyön perusperiaatteet ja myös joitakin Euroopan parlamentin viimeaikaisissa päätöslauselmissaan ilmaisemista kehitysyhteistyöhön liittyvistä näkemyksistä;
3. pitää valitettavana institutionaalisten toimijoiden poliittisen vuoropuhelun puutetta, joka on erityisen vahingollista kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden kannalta; pitää valitettavana myös sitä, että komission tiedonannossa ei esitetty ehdotuksia kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden käytännön toteuttamisesta yhdistämällä kehitysapu EU:n muihin politiikanaloihin ja erityisesti kauppapolitiikkaan ja maatalous- ja kalastuspolitiikkaan; on yhtä mieltä neuvoston kanssa, kun se toteaa, että "Euroopan ulkosuhdehallinnon ja Euroopan komission välillä tarvitaan tiivistä yhteistyötä EU:n ulkoisen toiminnan ja kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuutta koskevan toiminnan yhdenmukaisuuden lisäämiseksi";
4. panee merkille, että yhdistämismekanismeilla ehdotetaan nykyisessä muodossaan yhdistettäväksi julkisia avustuksia rahoituslaitosten lainoihin ja muihin riskinjakomekanismeihin nyt kun rahoituskriisi on johtanut kehitysyhteistyömäärärahojen supistamispaheisiin; kehottaa sen vuoksi komissiota antamaan selvää tietoa siitä, miten kyseisellä mekanismilla edistetään kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteita julkisen kehitysavun periaatteiden pohjalta ja miten parlamentin valvontavaltuudet on tarkoitus toteuttaa;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

5. panee merkille komission aikomuksen edistää "inhimillistä kehitystä tukevaa osallistavaa ja kestävästä kasvua", mutta pitää valitettavana, että asiakirjassa ei viitata tarpeeseen edistää asianmukaisempaa uudelleenjakoa; korostaa, että kehityksen kannalta tämän uuden välineen tavoitteena voi olla ainoastaan vähentää köyhyyttä ja torjua eriarvoisuutta; varoittaa, että huomion kiinnittäminen yksinomaan taloudelliseen kasvuun ja liiallinen luottamus yksityisen sektorin kehittämisen automaattisiin uudelleenjakovaikutuksiin voi johtaa siihen, että kasvu ei jakaudu tasapuolisesti eikä ole osallistuvaa eikä myöskään vaikuta tosiasialisesti köyhyyden vähentämiseen; vaatii EU:ta tarkastelemaan uudelleen tätä politiikkaa ja edistämään kestävästä kehityspolitiikkaa, kuten kauppaa, vaurauden uudelleenjakoa ja sosiaalista oikeudenmukaisuutta, jotta voidaan parantaa koko väestön elin- ja työoloja sekä kaupunki- että maaseutualueilla;
6. katsoo, että rahoituksen, sääntelyn, hallinnon ja yhteiskunnan kannalta katsottuna yrittäjyyden ja yksityissektorin kehityksen edistämiseen tähtäävä mikroyritysten ja pk-yritysten perustaminen kehitysmailhin on erittäin tärkeää myönteisen liiketoimintaympäristön luomiseksi näihin mailhin; katsoo, että EU:n olisi pyrittävä poistamaan pk-yritysten ja mikroyritysten kohtuutonta sääntelyrasitetta ja että sen olisi tässä yhteydessä kannustettava ja vahvistettava edelleen mikroluottojen ja -rahoituksen saatavuutta;
7. katsoo, että muutossuunnitelman olisi johdettava todelliseen toimintapoliittiseen suunnanmuutokseen korostamalla kehitysmaiden väestön yksilöllisten ja kollektiivisten oikeuksien kunnioittamista sellaisina kuin ne on määritelty yleismaailmallisessa ihmisoikeuksien julistuksessa, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa, julistuksessa oikeudesta kehitykseen sekä ympäristönsuojelua koskevissa sopimuksissa;
8. katsoo, että toimivat maanomistusoikeuksia koskevat järjestelmät ovat kehitysmaissa oleellisen tärkeitä köyhyyden poistamiseksi sekä oikeudenmukaisen ja osallistavan yhteiskunnan luomiseksi; toteaa, että tätä varten muutossuunnitelman yhtenä tavoitteena olisi oltava varmistaa, että kehitysmaissa on käytössä luotettavia maanomistusoikeuksia koskevia järjestelmiä ja että niitä valvotaan asianmukaisesti;
9. vahvistaa sitoutumisensa sosiaalisen osallisuuden edistämiseen sekä päätökseen osoittaa vähintään 20 prosenttia kaikesta unionin avusta perussosiaalipalveluihin sellaisina kuin ne on määritetty Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhtavoitteissa;
10. huomauttaa, että noin 82 prosenttia kehitysmaiden vammaisista henkilöistä elää köyhyysrajan alapuolella; pitää sen vuoksi välttämättömänä, että muutossuunnitelmalla pannaan täytäntöön EU:n jo allekirjoittaman, vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen 32 artikla, jossa todetaan, että kansainvälisen yhteistyön on oltava osallistavaa ja vammaisten ulottuvilla;
11. kehottaa EU:n jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien edustajia järjestämään vuosittain kokouksia Euroopan parlamentin kanssa, jotta taataan kehitysapumenojen yhdenmukaisuus ja vahvistetaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta;
12. panee merkille, että komissio asettaa köyhyyden uuden eriyttämispolitiikkansa ytimeen; toteaa kuitenkin, että 70 prosenttia ihmisistä, joiden tulot ovat köyhyysrajan alapuolella, elää keskitulotason maissa ja heidän tilanteensa on edelleen hauras ja haavoittuva erityisesti pienissä kehittyvissä saarivaltioissa (SIDS), ja pitää siksi valitettavana, että näiden maiden köyhillä ei edelleenkään ole pääsyä koulutukseen ja terveydenhuoltoon eikä mahdollisuutta hyötyä muutoinkaan sisäisestä talouskasvusta, mistä nämä valtiot ovat vastuussa; kehottaa komissiota määrittelemään eriyttämisperiaatteen toteuttamista varten haavoittuvuuden arviointiperusteet parhaillaan käsiteltävinä olevissa uuden kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) ja 11. EKR:n yhteisissä ohjelmayösuuntaviivoissa sekä ottamaan maan bruttokansantulon lisäksi huomioon köyhyyden realiteetit, ihmillisen kehityksen ja maiden sisäisen eriarvoisuuden;
13. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa noudattamaan sitoumustaan ihmisoikeuslähtöiseen toimintamalliin kaikissa kehitysyhteistyötoimissaan;
14. korostaa kaikkien valtiollisten ja valtion ulkopuolisten toimijoiden velvollisuutta keskittää strategiansa köyhyyden poistamiseen; korostaa toisaalta EU:n velvollisuutta pyrkiä saavuttamaan 0,7 prosentin tavoitteensa vuoteen 2015 mennessä ja toisaalta köyhyyden torjunnan välttämättömyyttä nousevan talouden maissa niiden sisäisen yhteisvastuun kannalta asianmukaisilla välineillä; pitää tämän vuoksi myönteisinä neuvoston päätelmiä, joissa kehoitetaan unionia jatkamaan "köyhyyden vähentämistä ja eriarvoisuuden torjumista koskevaa poliittista vuoropuhelua edistyneempien maiden kanssa";

Tiistai 23. lokakuuta 2012

15. korostaa sukupolvien välisen yhteisvastuun merkitystä; kehottaa tässä suhteessa komissiota hyväksymään perhelähtöisyyden ohjaavaksi yleisperiaatteeksi EU:n kehitystavoitteiden saavuttamisessa;
16. vaatii kehittämään edelleen hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön välistä selkeää yhteyttä erityisesti jatkuvan elintarvikekriisin vuoksi ja korostaa tarvetta antaa tehokasta ja pitkäaikaista tukea yhdistämällä julkisen ja yksityisen sektorin väliset kumppanuudet ja yritysten yhteiskuntavastuu; toistaa yhdessä neuvoston kanssa komissiolle esittämänsä kehotuksen selkeämmästä ja keskitetyimmästä ravitsemusstrategiasta, jolla on puututtava elintarviketurvan hallinnointiin ja vähennettävä elintarvikehintojen vaihtelua vuoden 2012 loppuun mennessä;
17. katsoo, että aliravitsemuksen käsitteleminen on ratkaisevan tärkeää, sillä se on yhä keskeinen terveysongelma kehitysmaissa; kehottaa tätä varten tekemään erityisiä investointeja elintarvikkeisiin, terveyteen ja ravitsemukseen ja toteaa samalla, että äitien ja lasten ravitsemuksen parantaminen on keskeinen tekijä köyhyyden poistamisessa ja kestäväen kasvun saavuttamisessa;
18. katsoo, että keskitulotason maiden on välttämätöntä osoittaa jatkuvasti suurempi osa tuloistaan sosiaaliin tarkoituksiin etenkin kehittämällä verojärjestelmiään ja muita sisäiseen uudelleenjakoon ja sosiaaliturvaan liittyviä järjestelmiään, jotta unioni voisi vähentää asteittain nyt käynnissä olevia kehitysohjelmiaan köyhimpien maiden hyödyksi ylläpitäen kuitenkin keskitulotason maiden kanssa läheistä kumppanuutta erityisesti sosiaalialioissa;
19. hyväksyy eriyttämisen periaatteen; pyytää kuitenkin komissiota neuvottelemaan keskitulotason maiden kanssa suunnitelmista julkisen kehitysavun (ODA) vähentämiseksi asteittain ja ottamaan nämä maat asteittain mukaan kolmenväliseen pohjoisen-etelä-etelä-yhteistyöhön; pyytää myös, että tässä asteittaisessa vähentämisessä otetaan aina huomioon avun ennakoitavuuden periaate; kehottaa lisäksi EU:ta harkitsemaan keinoja tehdä suoraa yhteistyötä keskitulotason maiden niiden alueiden kanssa, joille köyhyys on keskittynyt;
20. katsoo, että olisi arvioitava tarvetta järjestää kansainvälinen konferenssi, johon BRICS-maat osallistuvat ja jossa käsitellään toisaalta vuosituhattavoitteiden tulevaa rahoitusta ja toisaalta sellaisen kolmenvälisen yhteistyön edistämistä, johon kuuluu pohjoinen avunantajamaa, nousevan talouden maa ja kehitysmaa; painottaa, että kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaate ei ole hyödyllinen pelkästään silloin, kun mitataan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta, vaan se tarjoaa myös tilaisuuden syventää vuoropuhelua BRICS-maiden kanssa, sillä uudet kehitysavun antajat asettavat juuri tämän periaatteen etusijalle kehitysyhteistyön alalla;
21. pitää myönteisenä ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden saamaa erityishuomiota muutossuunnitelmassa; kehottaa EU:ta ryhtymään lisätoimiin, jotta ihmisoikeudet ja demokratia otetaan entistä tehokkaammin huomioon kaikessa kehitysyhteistyössä, sekä varmistamaan, että EU:n kehitysyhteistyöohjelmat edistävät sitä, että kumppanimaat täyttävät kansainväliset ihmisoikeusvelvoitteensa;
22. tukee komissiota sen pyrkimyksessä antaa budjettitukea kumppanimaalle heti, kun tämä sitoutuu poliittisen vuoropuhelun puitteissa määrittelemään ensisijaiset talousarviotavoitteensa uudelleen ja keskittymään keskeisten sosiaalialojen kehittämiseen; katsoo, että budjettituki olisi liitettävä läheisemmin avunantajamaiden ihmisoikeus- ja hallintotilanteeseen; muistuttaa kehotuksestaan määrittää tarkemmat arviointiperusteet budjettituen myöntämiselle;
23. toteaa kehityksen ja turvallisuuden välisen yhteyden mutta on samalla vakuuttunut siitä, että EU:n kehitysyhteistyölle varaamat määrärahat olisi pidettävä erillään sisäasioihin kuuluvien sotilaallisten turvallisuuskeskustelujen rahoituksesta;
24. pyytää komissiota selvittämään kehityksen ja muuttoliikkeen välistä yhteyttä; vaatii, että kehitysyhteistyömäärärahoilla olisi tällä alalla tuettava yhtenäisen alueellisen kehittämissuunnitelman laatimista keskeisillä maahanmuuttoon liittyvillä aloilla, jotka koskevat muun muassa työpaikkojen luomista, juomasivijärjestelmien perustamista, sähköä, terveyskeskuksia ja kouluja;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

25. katsoo, että uuden ihmisoikeusstrategian – johon kuuluvat paitsi taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuuriset oikeudet myös jo ihmisoikeuksien yleismaailmalliseen julistukseen kirjatut oikeudet – tulee vaikuttaa budjettitukimuotoihin; tukee tässä positiivista ja painotettua ehdollisuutta, joka perustuu dynaamiseen lähestymistapaan – jolla pyritään turvaamaan kumppanuusvuosina saavutettu edistys – ja joka tapahtuu sellaisen kumppanuuden puitteissa, joka perustuu unionin rahoitustuen eri toteuttamismuotojen käyttöön;

26. kehottaa komissiota, Eurooppa-neuvostoa ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota vähemmistöjen oikeuksiin ja vaatii, että kehitysyhteistyöohjelmiin sisällytetään tinkimättömiä ihmisoikeuksia ja syrjimättömyyttä koskevia lausekkeitä, jotka koskevat muun muassa sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään ja seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää sekä HI-viruksen/aidsin kanssa eläviin ihmisiin kohdistuvaa syrjintää;

27. on yhtä mieltä neuvoston kanssa siitä, että tulee ottaa käyttöön oikeuksiin perustuva lähestymistapa kehitykseen, jolloin unioni korostaa erityisesti yleistä ja syrjimätöntä oikeutta peruspalveluihin ja oikeutta osallistua demokraattisiin poliittisiin prosesseihin sekä avoimuutta ja vastuullisuutta, oikeudenmukaisuutta ja oikeusvaltioperiaatetta, ja kiinnittää huomiota erityisesti köyhiin ja haavoittuviin ryhmiin;

28. pitää kuitenkin valitettavana, että komission tiedonannoissa ihmisoikeudet ovat lähinnä osa laajempaa hyvään hallintoon liittyvää ehdollisuutta, koska tällä vaikuttaa olevan vain välineellinen arvo kehitykselle; huomauttaa, että ihmisoikeusperusteinen lähestymistapa kehitykseen ei voi rajoittua ehdollisuuteen, vaan ihmisoikeuksia on tarkasteltava kokonaisvaltaisesti ja on kiinnitettävä yhtäläistä huomiota kansalaisoikeuksiin sekä kulttuurisiin, taloudellisiin, poliittisiin ja sosiaalisiin oikeuksiin ja kehitys on ymmärrettävä ensi sijassa inhimillisenä kehityksenä;

29. muistuttaa, että EU:n on tärkeää tunnustaa näiden kumppanimaiden oikeus kehitykseen ja myös avunantajamaiden tähän oikeuteen liittyvät velvollisuudet;

30. ottaa huomioon Kairossa vuonna 1994 pidetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa (ICPD) hyväksytyin toimintaohjelman ja kehottaa komissiota sen mukaisesti tukemaan edelleen oikeusperusteista lähestymistapaa väestö- ja kehityskysymyksissä, erityisesti kansalaisjärjestöjen sekä YK:n virastojen, muun muassa YK:n väestörahaston UNFPA:n, kanssa tehtävän yhteistyön avulla;

31. kannustaa neuvostoa edistämään komission ehdotusta hyvin suunnitellusta ja tehokkaasta finanssitransaktioverosta, jolla olisi tarkoitus kerätä tuloja osallistavaa maailmanlaajuista kehitystä koskevien ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseksi;

32. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita tiukasti siitä, että julkisen kehitysavun on jatkossakin oltava köyhyyden poistamiseen tähtäävän eurooppalaisen kehitysyhteistyöpolitiikan kulmakivi; painottaa siksi, että jos innovatiivisia kehitysyhteistyön rahoituslähteitä on määrä edistää laajalti, niiden on oltava täydentäviä, niissä on huomioitava köyhien edut eivätkä ne voi korvata julkista kehitysapua;

33. katsoo, että tiettyjen julkisen kehitysavun muotojen ja budjettituen käytölle asetettujen ehtojen lisäksi toimijainstituutioiden on toimittava asianmukaisesti ja avunsaajamaiden parlamenttien, tilintarkastustuomioistuinten, kansalaisyhteiskunnan ja alue- ja paikallisviranomaisten on seurattava talousarvioita ja unionin on annettava takeet avun jatkuvuudesta ja ennustettavuudesta; on tyytyväinen, että neuvosto on ottanut nämä suositukset päätelmiinsä ja korostaa tarvetta jatkaa ja yleistää "vuosituhattavoitesopimusten" järjestelmää;

34. arvioi, että julkisen kehitysavun virallinen julkistaminen ei heijasta riittävästi todellisuudessa käytävissä olevia välineitä;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

35. korostaa tarvetta lisätä poliittista vuoropuhelua erityisesti EU:n kolmen toimielimen välillä, jotta vahvistetaan entisestään vuonna 2005 hyväksytyn kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen hyväksymiseen liittyntä yksimielisyyttä ja osallistumista, ja katsoo, että tämän konsensuksen olisi edelleen oltava kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden opillisena viitekehystenä; katsoo, että uusi ohjelma voi olla vain konsensuksen kanssa yhdenmukainen väline, joka lisää kehityspolitiikan vaikuttavuutta siten, että se edistää unionin kehitysyhteistyön päätavoitetta eli köyhyyden poistamista – erityisesti pyrkimällä toteuttamaan kehityksen vuosittain asetettavat tavoitteet ja korostamalla terveydenhuoltoa ja koulutusta – kestävä kehityksen mukaisesti;
36. kannustaa säilyttämään 20. joulukuuta 2005 määritellyn kaikkien EU:n toimielinten välisen yksimielisyyden hengen kehitysyhteistyössä ja kehottaa tässä mielessä unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa lisäämään allekirjoituksensa kehityspolitiikkaa koskevaan eurooppalaiseen konsensukseen, koska hänen johtamallaan Euroopan ulkosuhdehallinnolla on tärkeitä velvollisuuksia ohjelmatyössä;
37. katsoo, että unionin on kannettava täysimääräisesti vastuu, joka sille kuuluu maailman suurimpana kehitysavun antajana, ja hyödynnettävä aiempaa paremmin poliittisia mahdollisuuksiaan ja tehostettava kansainvälisellä tasolla johtajuuttaan kehitysyhteistyötä koskevilla kysymyksissä erityisesti levittämällä hyvän hallinnon periaatteita ja edistämällä paikallistoimijoiden koulutusta sekä hyödyntämällä määrätietoisesti sille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 210 artiklalla annettuja valtuuksia toteuttaa kaikki hyödylliset aloitteet, joiden tarkoituksena on edistää unionin ja jäsenvaltioiden toimien yhteensovittamista kehitysyhteistyön alalla ja niiden avustushjelmien keskittämistä;
38. pitää valitettavana, että komissio pyytää ainoastaan neuvostoa hyväksymään muutosohjelmansa huolimatta siitä, että Lissabonin sopimuksessa määrättyä demokraattista valvontaa tulee soveltaa kaikessa kehityspolitiikan toteuttamisessa; korostaa, että parlamentin ja neuvoston tulee päättää yhteispäätösmerkintöiden mukaisesti kaikista unionin kehitysyhteistyön maantieteellisten, temaattisten ja sektorikohtaisten prioriteettien muutoksista niiden kehitysyhteistyön rahoitusvälineiden puitteissa, jotka kuuluvat tavallisen lainsäätämisen järjestyksen piiriin, sillä muutoin ne eivät ole toteutettavissa;
39. pitää myönteisenä keskittymistä jäsenvaltioiden välisen koordinaation lisäämiseen siten, että kehitetään yhteistä ohjelmasuunnittelua, yhteisiä unionin tason sopimuksia budjettitukea varten sekä yhteisiä unionin tason järjestelyjä tulosten mittaamista ja niistä tiedottamista sekä ihmisoikeuksia koskevaa ehdollisuutta varten;
40. katsoo, että kehitysyhteistyökasvatukselle on erittäin tärkeää varata jatkossakin runsaasti rahoitusta, koska sillä edistetään tarpeellista yleisön tietoisuutta kehitysyhteistyökysymyksistä;
41. pitää myönteisenä komission toteamusta, että "EU:n olisi pyrittävä auttamaan epävakaita maita"; toteaa kuitenkin, että kahdenväliset suhteet eivät ehkä ole riittäviä tässä asiassa, kun otetaan huomioon uusi budjettikehys sekä se, että tämäläisillä mailla ei useinkaan ole toimivaa hallintoa tai oikeusjärjestelmää; kehottaa sen vuoksi EU:ta työskentelemään kulloisenkin alueen kolmansien maiden kanssa, jotta tuetaan instituutioiden, oikeusvaltion periaatteiden ja oikeusjärjestelmien kehittämistä ja toimivuutta kumppanimaissa;
42. pyytää komissiota kehittämään tarvittavat välineet, joilla varmistetaan strateginen yhteys humanitaarisen avun ja kehityksen välillä epävakaisissa tilanteissa, kriisitilanteissa ja kriisin jälkeisissä tilanteissa, jotta vahvistetaan kyseisen väestön ja maan sietokykyä;
43. muistuttaa, että muutossuunnitelman hyväksymisen jälkeen 11. EKR:a koskevassa ehdotuksessa katekentyypisten uusien poliittisten suuntaviivojen on oltava yhdenmukaisia Cotonoun sopimuksen hengen ja sanamuodon kanssa;
44. pitää välttämättömänä korostaa EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan suhteellisia etuja ja kehottaa tämän vuoksi komissiota määrittelemään OECD:n avulla menetelmät, joiden avulla se voi arvioida oman politiikkansa vaikutusta ja verrata sitä muiden toimijoiden politiikkoihin, erityisesti ns. nousevien talouksien politiikkoihin;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

45. muistuttaa jo konsensuksella yhdistetyn 28 toimijan johdonmukaisen toimintatavan tärkeyttä ja pitää tärkeänä yhteistä tilannetulkintaa ja yhteistä näkemystä strategisista kysymyksistä;
46. kehottaa perustamaan riippumattoman ajatushautomon, joka olisi hallinnollisesti komission yhteydessä ja jonka tavoitteena olisi kehittää analyysi- ja neuvontavalmiuksia kaikille eurooppalaisille yhteistyötoimijoille, jotta varmistetaan koordinoitun ja johdonmukaisen politiikan lisäarvo;
47. tukee komissiota sen aikeessa keskittää EU:n toiminnot kussakin kumppanuusmaassa vähäiseen määrään prioriteettialoja, mutta muistuttaa, että parhaiden tulosten saamiseksi tulisi määritellä nämä prioriteetit kumppanuuden puitteissa ja kunnioittaa täysin kumppanin omistajuutta ja prioriteetteja;
48. tukee neuvostoa, kun se muistuttaa "perussopimuksessa asetetusta veloitteesta ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteutettaessa muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmailhin, ja pyrkiä näihin tavoitteisiin unionin ulkoisen toiminnan kokonaispiteissa";
49. korostaa hyvän hallinnon edistämistä ja turvaamista; pyytää komissiota tukemaan oikeusalan ammattilaisten koulutusohjelmia ja lainsäädäntöjen nykyaikaistamisohjelmia, erityisesti maankäytön lainsäädännön;
50. katsoo, että kestävä kehitys edellyttää tehokasta maan sisäistä veronkantoa ja monikansallisten yritysten voittojen ja veronmaksun automaattista ilmoittamista kussakin yksittäisessä kehitysmaassa, jossa ne toimivat, minkä lisäksi on torjuttava veroparatiiseihin, veronkiertoon ja laittomaan pääomapakoon liittyviä väärinkäytöksiä; pitääkin myönteisenä maa- ja hankekohtaista raportointia koskevaa EU:n lainsäädäntöehdotusta, joka olisi sisällytettävä EU:n muutossuunnitelman mukaiseen politiikkaan;
51. katsoo, että EU:n kauppaa tukevaa apua ja kaupanedistämisvälineitä, jotka nykyisin on suunnattu ainoastaan vientisektoreille, on muutettava kaupan helpottamiseksi paikallisilla ja alueellisilla markkinoilla;
52. muistuttaa, että aktiivinen ja osallistava kansalaisyhteiskunta on sekä pohjoisessa että etelässä paras takuu hyvästä demokraattisesta hallinnosta, haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien, erityisesti vammaisten ja vähemmistöjen, suojelusta, yksityisen sektorin vastuusta sekä paremmista valmiuksista talouskasvun hyötyjen jakamiseen;
53. pitää valitettavana, että komissio ei painota riittävästi köyhyyden sukupuolinäkökohtia; katsoo, että EU:n on investoitava naisten erityistarpeisiin ja suunniteltava sosiaaliturvapaketteja, joilla puututaan naisten kohtaamiin haasteisiin; korostaa, että sukupuolten tasa-arvo ja naisten vaikutusvallan lisääminen ovat välttämättömiä kansainvälisten kehitystavoitteiden saavuttamiseksi; korostaa, että naisten taloudellisen ja poliittisen vaikutusvallan lisääminen ei ole pelkästään sukupuolten tasa-arvoa vauhdittava tekijä vaan se on myös olennaista yleisen talouskasvun saavuttamiseksi kehitysmaissa sekä köyhyyden vähentämiseksi; kehottaa komissiota takaamaan, että sukupuolten tasa-arvo ja naisten vaikutusvallan lisääminen otetaan huomioon kaikissa EU:n kehitysyhteistyötoimissa ja -ohjelmissa sukupuolten tasa-arvoa edistävän vuoden 2010 toimintasuunnitelman avulla;
54. toivoo, että muutossuunnitelmassa määriteltäisiin paikallis- ja alueviranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan tärkeä itsenäinen rooli kehitysohjelmien ja -hankkeiden täytäntöönpanossa ja myös tietoon perustuvan kehityspolitiikan laatimisen perustoimijoina; korostaa, että näiden toimijoiden kanssa tehtävää yhteistyötä on parannettava ja niiden kanssa on käytävä säännöllistä vuoropuhelua ja niitä on kuultava päätöksenteon yhteydessä; korostaa tässä suhteessa, että on tärkeää käynnistää vuoropuhelu EU:n, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen sekä alue- ja paikallisviranomaisten välille;
55. vaatii parantamaan uusissa jäsenvaltioissa tietoisuutta kehitysavun merkityksestä;
56. toivoo, että kehitysyhteistyötä tuodaan näyttävämmiin esille vuoden 2015 vuoden kuluessa, joka on ratkaiseva vuosi, jolloin on pohdittava vakavasti erityisesti vuosituhattavoitteiden jatkoa; toivoo, että komissio julistaa vuoden 2015 "eurooppalaiseksi kehitysyhteistyön teemavuodeksi";

Tiistai 23. lokakuuta 2012

57. korostaa, että tehokkaan kehitysyhteistyön edellytysten luomisessa ja valvonnassa on hyödyksi, jos ymmärretään paremmin muiden kuin kehitysalan poliitikkojen vaikutuksia kehitykseen; pitää sen vuoksi tärkeänä, että muutossuunnitelmalla edistetään kehitykseen vaikuttavien poliitikkojen tietoon perustuvaa johdonmukaisuutta;
58. vaatii, että kaikki yksityiselle sektorille annettava julkinen kehitysapu sisältyy kumppanimaiden kansallisiin suunnitelmiin ja/tai strategioihin ja että siten osoitetut määrät kohdennetaan inhimillisten resurssien kehittämiseen, ihmisarvoiseen työhön, luonnonvarojen kestävään hoitoon ja koko väestöä hyödyttävien laadukkaiden julkisten palvelujen kehittämiseen; katsoo, että on luotava takeet siitä, että yksityisyrietykset kunnioittavat ihmisoikeuksia, tarjoavat ihmisarvoista työtä sekä maksavat veronsa toimintamaissaan;
59. pitää myönteisinä avun tuloksellisuutta koskevia muutossuunnitelman ehdotuksia, kun otetaan huomioon avun tuloksellisuuden merkitys elämänlaadun parantamisen, vastaanottajamaiden köyhyyden vähentämisen ja vuosituhattavoitteiden saavuttamisen kannalta, ja vaatii EU:ta toimimaan tässä asiassa määrätietoistemmin; korostaa, että on tärkeää panna ripeästi täytäntöön Busanin tehokasta kehitysyhteistyötä koskeva kumppanuus; katsoo, että onnistunut siirtyminen tuloksellisen avun käsitteestä tuloksellista kehitystä edistävään yhteistyöhön edellyttää EU:lta ja sen kansainvälisiltä kumppaneilta vahvaa sitoutumista; toivoo, että saavutetaan nopeasti kansainvälinen yksimielisyys globaalin kumppanuuden toteuttamisjärjestelyistä;
60. katsoo, että komission ehdotuksen toimenpidealat eivät kata riittävästi joitain uusia ongelmia, erityisesti ilmastonmuutosta ja yleistä energian saatavuutta;
61. toistaa vaatimuksensa siitä, että muutossuunnitelmaan on sisällytettävä kehitysmaissa toimivien ulkomaisten sijoittajien veloitteet, jotka koskevat ihmisoikeuksien, ympäristönormien ja ILO:n keskeisten työnormien noudattamista; katsoo, että EU:n yritysten olisi oltava kotimaissaan oikeudellisesti vastuussa siitä, jos niiden tytäryhtiöt tai niiden valvonnassa olevat yksiköt eivät noudata edellä mainittuja veloitteita ulkomailla;
62. kehottaa EU:ta tunnustamaan kehitysmaiden oikeuden säännellä investointeja, suosia investoijia, jotka tukevat kumppanimaan kehitysstrategiaa, sekä myöntää etuuskohtelu kotimaisille ja alueellisille investoijille alueellisen yhdentymisen edistämiseksi;
63. pitää valitettavana, että muutossuunnitelmassa ei ole käsitelty kysymystä maan vuokraamisesta kehitysmaissa, sillä se on uhka paikalliselle elintarviketurvalle; ilmaisee syvän huolensa hallitusten tukemien ulkomaisten, myös EU:sta peräisin olevien, investoijien viime aikoina tekemistä maatalousmaahankinnoista, jotka vaarantavat köyhyyden torjuntaa koskevan EU:n politiikan;
64. korostaa tarvetta ottaa huomioon, että kulttuuri on läsnä kaikessa, ja katsoo, että se on otettava huomioon kaikissa unionin ulkoisissa toimissa yleisesti ja erityisesti kehityspolitiikassa;
65. korostaa, että komission tulee säilyä päätoimijana ohjelmatyössä kehitysyhteistyöpolitiikan alalla;
66. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-